

[Morten Lange.]

fatning vil have sine brist, den har det også, men sådan et generalangreb på denne lov, som hr. Ingolf Knudsen mobiliserer, er ufunderet og uden rimelig basis i virkeligheden og hører altså ikke hjemme her.

Og så endelig til hr. Bendix: jeg har min meget stærke tvivl om den generelle adgangsbegrænsnings fornuft. Jeg har min helt klare indstilling til spørgsmålet om en punktmæssig adgangsbegrænsning under hensyn til den pågældende institution, også til de studerende, der melder sig et sted, hvor der ikke er plads, og det er to helt forskellige ting. Det er det første, der er lov-hjemmel for efter de motiver, loven havde. Det er det andet, som er blevet bragt frem og med megen vanskelighed, fordi der meget rigtig står i redegørelsen, at effekten, selv om man går ret drastisk til værks, såmænd ikke vil være så forfærdelig stor i økonomien, og det er ressourceøkonomi, man i så fald taler om.

Adgangsbegrænsning er altså etikette på to forskellige ting, og de skal ikke blandes sammen, for de har meget lidt at gøre med hinanden. Jeg indrømmer, man kan med den ene måde få erfaring om den anden, men så listig er jeg, at hvis min skikkelige holdning over for én type skal blive benyttet i retning af at sige: det er godt, så vil du bare være med til at samle eksperimenter til det generelle, så har man misforstået, hvad jeg har sagt her i dag, og det er derfor, jeg gerne vil præcisere det én gang til, gentage det, og gentage det én gang til, så er det også helt sikkert, at min udmærkede kollega hr. Bendix har forstået det. Sådan ligger det.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Hvad angår styrelsesloven, vil jeg da gerne — jeg var ikke inde på det i mit første indlæg — slutte mig til de ting, fru Ritt Bjerregaard har sagt, at 5 partier i fuldstændig enighed i sidste samling vedtog en styrelseslov, en styrelseslov, som er så ganske ny, at den visse steder overhovedet ikke har nået at fungere. Lige nu bliver statutterne først udarbejdet, og i disse uger finder der valg sted rundt omkring.

Jeg synes nok, der kan være ting, som man kunne ønske der skulle ændres, men jeg synes nok, vi må lade en så ny lov have tid til at virke, og når den har virket, så har

vi dog langt større erfaringer at bygge vores udtalelser på end de, mener jeg, meget løse udtalelser, der kan komme, så længe vi ikke ved, hvordan loven virker i praksis. Venstre står bag det forlig, vi indgik, da de 5 partier blev enige om den styrelseslov, vi vedtog.

Fru Ritt Bjerregaard spørger, om helhedsplanredegørelsen kan gøres mere let tilgængelig. Jeg ville ønske, at alt, hvad vi laver, alt, hvad der skal sendes rundt, bliver skrevet i et sådant sprog, at det er let tilgængeligt. Nu er redegørelsen altså skrevet — den er jo startet før min tid — men i hvert fald vil jeg da mene, at den redegørelse, der er fremkommet, og som har dannet grundlag for denne debat, netop er udfærdiget i et sprog, som jeg synes er let forståeligt, og jeg kan være fuldstændig enig i, at det må være den rigtige vej, vi går, at det, der bliver udsendt, skal skrives i et let forståeligt sprog, men det er jo altså sket. Jeg tror ikke, fru Ritt Bjerregaard mener, vi skal tage det fra enden af og begynde at omskrive det.

Jeg vil godt sige nogle ord om basisuddannelserne. Der har været talt en hel del om det, og jeg har været inde på det i redegørelsen, at vi har forskellige forsøg kørende. Vi har altså 2 års basisuddannelse i Roskilde, vi skal starte med 1 års basisuddannelse i Ålborg, der kører en speciel basisuddannelse ved Odense universitet. Alt det, der kører, er altså forsøg, og jeg vil fastholde, hvad der også står i redegørelsen, at regeringen mener, at når vi når frem til 1976, skal vi træffe beslutning angående disse forskellige basisuddannelser. Vi skal træffe beslutning, om vi i det hele taget mener, vi skal have nogen basisuddannelse, og vi skal træffe beslutning om, hvorvidt vi mener, det skal være obligatorisk at have denne basisuddannelse, og, hvis vi skal have den, hvilken udformning denne basisuddannelse så skal have.

Hr. Brøndlund Nielsen var inde på, at det måtte være rigtigst, i det øjeblik vi har en basisuddannelse når vi er ude over forsøgsperioden, at den skal være ens de forskellige steder. Det kan jeg erklære mig fuldstændig enig i, for det må jo altså være sådan, at man, den dag vi har vedtaget, hvordan strukturen skal være, så uden videre kan flytte fra den ene uddannelsesinstitution til den anden.